

(2004/C 58 E/198)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2582/03
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(6. august 2003)

Om: Forløbet af sager vedrørende informanter i Den Europæiske Revisionsret — Komplicerede bedømmelsesvilkår på grund af samtidigt behov for undersøgelser mod foresatte

1. Finder Kommissionen det for så vidt relevant eller irrelevant, at en samvittighedsfuld informant ifølge eget udsagn og ifølge et disciplinærudvalgs indstilling har handlet i god tro og i en EU-institutions interesse?
2. Kan Kommissionen oplyse, i hvor mange tilfælde en hertil retligt autoriseret myndighed i en EU-institution åbenbart på eget initiativ har set bort fra disciplinærudvalgets indstilling? Betragter Kommissionen det som en misagtelse af disciplinærudvalget, når den autoriserede myndighed ikke tager hensyn til en (gentagen) indstilling fra dette udvalg?
3. Ved Kommissionen, om generalsekretæren ved sin beslutning om afskedigelse også har taget hensyn til informantens klager over det tidligere medlem af Revisionsretten Kalliopi Nikolaou, idet disse klager allerede er undersøgt eller skal undersøges af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og de retlige myndigheder?
4. Er Kommissionen af OLAF blevet orienteret om, hvorfor der i kontorets pressemeddelelse nr. 18 ikke nævnes noget om informantens fortjenester som værende den, hvis oplysninger førte til, at der indledtes en retlig undersøgelse af forholdene omkring det tidligere medlem af Revisionsretten Kalliopi Nikolaou?
5. Konkluderer Kommissionen ud fra disciplinærudvalgets indstilling, at oprigtige informanter skal overtræde tjenestemandsvedtægtens artikel 21, stk. 1, hvor der er tale om at bistå sine foresatte, når de påtalte handlinger netop synes at være begået af personer blandt disse foresatte?
6. Føler Kommissionen sig ansvarlig for fremtiden for tjenestemænd ved EU-institutionerne, som oprigtigt har bestræbt sig på at standse, hvad de får kendskab til af fejl og forsømmelser, ved at henlede opmærksomheden herpå? Hvorledes fortolker den dette ansvar?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
på skriftlige forespørgsler E-2581/03 og E-2582/03**

(30. september 2003)

De enkelte EU-institutioner er selvstændige arbejdsgivere, og institutionerne forvalter derfor hver især disciplinærsager vedrørende deres egne ansatte i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser og EF-Domstolens retspraksis. Den sag, det ærede medlem rejser, vedrører en person, der var ansat i Revisionsretten, og Kommissionen er derfor ikke i stand til at besvare spørgsmål om den konkrete sag. Det ærede medlem bør rette sine spørgsmål til Revisionsretten.

(2004/C 58 E/199)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2605/03
af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen**

(28. august 2003)

Om: Anerkendelse af kvalifikationer for sproglærere

Er Kommissionen bekendt med, at en britisk engelsklærer, der har alle de nødvendige kvalifikationer og erfaring med undervisning i Det Forenede Kongerige, skal bestå den franske CAPES-eksamen (Certificat d'aptitude pédagogique à enseignement de second degré, en meget vanskelig eksamen, især for en udlænding) for at kunne opnå ansættelse som lærer på fuld tid i det franske uddannelsessystem?

Er dette ikke i strid med Rådets direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser?

Vil det foreslåede direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer⁽²⁾ fjerne denne uregelmæssighed, især når henses til, at franske lærere kan undervise i Det Forenede Kongerige uden en sådan tillægseksamen?

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ KOM(2002) 119 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(10. oktober 2003)

Domstolen har netop afsagt dom i en sag angående en præjudiciel afgørelse (Sag C-285/01 »Burbaud«), som måske kan give en vis præcisering af de fællesskabsregler, der gælder for den problemstilling, som er fremsat af det ærede medlem. Kommissionen undersøger for tiden dommen og vil give det ærede medlem et svar, så snart denne analyse er fuldført.

(2004/C 58 E/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2607/03

af Olivier Dupuis (NI) til Kommissionen

(25. august 2003)

Om: Munken Thich Tri Luc – bortført i Phnom Penh og genfundet i et vietnamesisk fængsel

For nøjagtig ét år siden informerede jeg Kommissionen om, at den buddhistiske munk Thich Tri Luc, medlem af den forbudte forenede buddhistiske kirke i Vietnam, var forsvundet. Han var blevet bortført i Phnom Penh efter at have søgt asyl i Cambodja. Den 49-årige Thich Tri Luc (hvis verdslige navn er Pham Van Tuong) var flygtet fra Vietnam for at undslippe religiøse forfølgelser. Det årti, der er gået, siden han første gang blev arresteret i 1992, har været præget af gentagne forulempelser, fængslinger og husarrest på grund af hans støtte til den forenede buddhistiske kirke. I juni 2002 blev han indrømmet flygtningestatus af FN's Flygtningehøjkommissariats kontor i Phnom Penh, men det har ikke forhindre, at han natten til den 25. juli 2003 blev bortført af uidentificerede personer. Både Vietnam og Cambodja har nægtet at have det mindste kendskab til denne bortførelse og forsvinden, og Flygtningehøjkommissariatet har ikke været i stand til at skaffe oplysninger om hans skæbne. I dag er Thich Tri Luc dukket op – ikke som en fri person under FN's beskyttelse – men som indsat i et strengt vietnamesisk fængsel, hvor han afventer sin retssag. »Hans familie har« ifølge den vietnamesiske menneskerettighedskomité »efter et år uden livstegn modtaget en kort skrivelse fra folkedomstolen i Ho Chi Minh, hvori de indbydes til at deltage i retssagen mod Pham Van Tuong«. Retssagen, som var berammet til den 1. august 2003, er blevet udsat uden fastsættelse af en ny dato. Familien ved ikke, hvor han sidder fængslet, og hvad han er tiltalt for, og de har ikke tilladelse til at besøge ham. Under denne tolv måneder lange, ulovlige og hemmeligholdte tilbageholdelse har Thich Tri Luc ikke alene været udsat for stort psykisk og fysisk pres, men også været frarøvet retten til en retfærdig rettergang, idet han ikke har kunnet kommunikere med en advokat og forberede sit forsvar. Da han både er samvittighedsfange og medlem af en kirke, som stadig er forbudt, risikerer han en meget høj fængselsstraf.

Ved Kommissionen, at Thich Tri Luc er blevet bortført og sendt tilbage til Vietnam med magt til trods for hans flygtningestatus, og at han er blevet hemmeligt tilbageholdt i Vietnam i over et år? Har den kendskab til, hvad Thich Tri Luc er tiltalt for, og har den anmodet om tilladelse til, at dens repræsentant i Hanoi kan besøge ham i fængslet og medvirke i retssagen mod ham? Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at træffe for at forhindre de cambodjanske og vietnamesiske myndigheders gentagne overtrædelser af internationale aftaler om flygtninges status, herunder særligt princippet om non-refoulement (dvs. forbud mod tilbagesendelse) af personer, hvis frihed er truet i deres eget land på grund af deres religion, race eller politiske holdninger? Burde disse overtrædelser begået af myndighederne i Hanoi og Phnom Penh ikke føre til, at Kommissionen vedtager sanktioner på grundlag af »menneskerettighedsklausulen« i EU's samarbejds-aftaler med henholdsvis Vietnam og Cambodja?